

dicens; Dū uobis insaniā dēmonis reuelare. taurellus affuit. anteri
 orib; q; pedib; me complectens. ac sius cornulis tundens. ante se coepit
 mynare. & tota nocte me subire muros coegit & arbores; Cumq; no
 uissime p pontē conaret demergere. de cōplexib; illius exi
 liui; Cūq; toto conamine fugiens ad portas. quas eut himius eugu
 mēus fecerat monasterii hui; puerū; Quas clausas inueniens.
 ambab; manib; ambob; earū anulos apphendi. & dū ab eis me
 luctaretur diuellere. Qui dācaluus pontifex. obliquo late
 rese inter portarum rimas excutens. ferula caput taurelli
 percussit. cumque infugam compellens. me ab illius psecucionib;
 liberauit; Ergo dū incolę deperissent. & nullus ibidē habitator
 accederet. ac p hoc monachi p desolatione loci satāgerent.
 cui dā eorū gregorius insomnis appārens iubet. ut si dēmonem
 a monasterii fundo uoluissent depellere. ab oratorio scē mar
 tine in eodem fundo. usque ad oratoriū scē marie ibidē in do
 ma domyca constitutum. fr̄s cum letariis aquā spargentes exor
 citatā pcederent; Quo facto. ita dēmon ab omni monasterii posses
 sione repulsus ē. ut postea p consuiū lūm s. ore. narib; atq; oculis.
 flāmas eicere. porcosq; cogere a subulco notauisset. sed intra fines
 monasterii. nūquā litare pmissus; XC. iiii.

In quo quoq; tēpore tēit gaudus quondā treuerensis ep̄s. qui cū
 gunthario agrippinē colōmē ep̄o. ap̄ treuerendē memorię ni
 colāo fuerat sacer dotali priuatus officio. liberalitate adri
 ani pontificis in eodē monasterio mansionē suscepit. Cui beatus
 gḡ^{oriv} insomnis appārens. maximiū terrorē quo de suo monasterio
 conct̄ egredere tur. incussit; Ille ppendens uisū fuisse fantasticū.
 oratione facta rursus dormire cēpit; Cui gḡ^{oriv} pontificali habitu
 redimitus appārens. Nonne inquit dixi tibi ut a monasterio meo

182
igitur quoniam inferentissimis dominorum iussionibus ab harulfi astutia de-
ceptus non adiuncta prudentia simplex denuntio. constat. percul-
dubio. quia fatuus appellor. Quanta enim ego quoque ipse confiteor.
Nam si hoc uera propter & astuteat. causa clamat. Ego si fatuus non fu-
issem. ad illa tolleranda quaeque in longobardorum gladiis hoc
in loco pati or. minime uenisse. In ea autem re quae de harulfo prohi-
bui. quia toto corde uenire ad rem publicam paratus fuit. dum mihi
non credit. etiam minus esse reprehenditur. Sed et si sacerdos non sum. scio
grauem esse hanc iniuriam sacerdoti. ut ueritatem seruens. fallax cre-
dat. & dum noui quoniam mordulfo plus esse creditum quam mihi. leoni-
am plus quam mihi. & nunc eis qui esse ad medium uident. plus quam
meis assertionibus credulitas impendit. Et quidem si terra mea
captiuitas per cotidiana momenta non ex cresceret. de despectione
mea atque inrisione letus tacere. Sed hoc me uehementem af-
fligit. quia unde ego crimen falsitatis tolero. Inde italia
cotidie ducit sub longo bardorum iugo captiua. Dumque meis
suggestionibus in nullo credit. uires hostium immaniter ex crescent.
Hoc tam pessimo domino suggero. ut deme mala omnia quae libere
existunt. De utilitate uero rei publicae. & causa ereptionis italicae.
non quod libere facile per asures ^{potestate} prebeat. sed plus rebus quam uerbis credat.
Sacerdotibus autem non ex terrena dominum nostrum citius indignetur.
sed excellenti consideratione propter eum cui seruus eius ita domi-
net. ut etiam debita reuerentia impendat. Nam in diuinis eloquiis
sacerdotes aliquando diu. aliquando angeli uocantur. & per moysen. deo
qui adiuramentum deducendus est. dicitur. Applica illum ad deos. uideli-
cet & sacerdotes; & rursum scriptum est. Deus non detrahes. scilicet sacer-
dotibus. Ezechiel autem; Labia sacerdotis. custodient scientiam. & legem
requirunt ex ore eius. quia angelus domini exercituum est. Quid ergo mi